Bogár László: Szeretet és béke

2023 május 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A pápa már úton hazafelé jelezte, hogy ez egyel?re ugyan még nem publikus, de Budapesten egy béketerv szellemi alapjait igyekezett megvetni

Ha két szóban kellene összefoglalni a pápalátogatás legf?bb üzenetét, az a szeretet és a béke lenne. Végtelen szeretet, emberség és bátorság kellett ahhoz, hogy kimondja az alábbi mondatokat: „Szent Sz?z, tekints a különösen sokat szenved? népekre. Tekints a meggyötört ukrán és az orosz népre, neked szentelt népeidre. Te, aki a béke királyn?je vagy, öntsd az emberek és a népek vezet?inek szívébe a vágyat, hogy a békét építsék, hogy a következ? nemzedékeknek a remény jöv?jét nyújtsák, ne a háborút; egy bölcs?kkel és nem sírokkal teli jöv?t; egy testvérekkel és nem ellenségekkel teli világot.”

Kicsit megillet?dötten érezhette át minden ember, hogy a világ „nem kint van, hanem bent”, vagy ahogy Marci bácsi, az írástudatlan, bölcs székely juhász mondja Úz Bencének: „a világban, Úrfi, nem történik semmi”, mármint, hogy semmi olyan, ami el?bb ne történt volna meg ott legbelül, a lélek mélyén. Ha ott bent háború van, akkor el?bb vagy utóbb kint is háború lesz, és most már valóban van is.

A háborúk kitörését ahhoz a dátumhoz szokás kötni, amikor a véres látványtechnikai frontálzóna „hivatalosan” is megmutatja magát, és a globális média az arcunkba tolja az iszonyatot. Pedig sokkal el?bb kezd?dik, csak persze taktikai okokból minden háborúzó fél önkényesen megjelöl egy lejátszástechnikai id?pontot, hogy neki onnan kezd?dik a háború.

A pápa már úton hazafelé jelezte, hogy ez egyel?re ugyan még nem publikus, de Budapesten egy béketerv szellemi alapjait igyekezett megvetni, felismerve azt, hogy minden, ami az emberi világban anyagi-fizikai m?ként létezik az lelki, erkölcsi szellemi alapokra épül, és ha ez megrendül, akkor bármilyen emberi m? akár hihetetlenül rövid id? alatt is összeomolhat.

De vajon mi ez a titokzatos szellemi energia, és vajon mi és hogyan kapcsolja össze a hit, a vallás és az egyház fogalmai mögött meghúzódó lényeget. A hit, vallás, egyház három különböz? szellemi szintjét testesítik meg „valaminek”, ami az emberi lét legf?bb lényege. És ez a titokzatos lényeg, az a végtelen vágy, hogy képesek legyünk megragadni azt, ami az emberen túl van. A dolog természeté b?l adódóan ez a vágy örökre beteljesületlen marad, de amíg ember él a Földön, mindig ezt keresi majd. Az egyház már 200 év alatt is gyökeresen megváltozhat. Elég arra gondolni, hogy egy 1500 körül él?, hív? keresztény egyszer csak 1700-ban terem. Vajon képes lenne-e szellemileg megragadni azt a számára felfoghatatlan változást, ami az 1500-ban még egységes római katolikus egyháztól 1700-ig végbe ment. Beleértve a harmincéves háború iszonyatát, ahol a keresztényi szeretet nevében gyilkolta egymást felfoghatatlan kegyetlenséggel a katolikus és református Európa?

A második szellemi szint, a keresztény vallás mint szellemi konstrukció már egy nagyságrenddel stabilabb ugyan, de azért egy 2000 évvel ezel?tt élt keresztény hív? szintén képtelen volna értelmezni azt, amit a mai keresztény hív? keresztény vallásként él át. Bármilyen megrendít? is, be kell látnunk, a vallás és f?ként az egyház emberi léptékkel mérve is változékony képz?dmények, ami igazán örök, az a harmadik szint, a hit. Az ember örök és végtelen hite abban, hogy „van valami”, egy olyan transzcendens lényeg, amelyet soha nem tudunk megragadni, hiszen „túl van” rajtunk. A mai embert ugyanolyan mélységig hatja át az ebben való mélységes hit, mint a 20 000 évvel ezel?tti embert, és ha lesz 20 000 év múlva emberiség (reménykednünk kellene, hogy lesz), akkor is bizonyosan ugyanezt fogja átélni. És ez teljesen független attól, hogy a valláspótlékká tett tudomány miként próbálja transzhumán géppé tenni az embert, aki a mai önpusztító lelki, erkölcsi, szellemi állapotában készül „örök életre”. Vagy éppen az általa konstruált gépekb?l készül a mesterséges intelligenciával ember feletti, emberen „túli”, vagyis „pszeudo-transzcendens” embert el?állítani, aki majd ugyanezzel az önpusztító indulattal veti rá magát planetáris láncf?részként mindenre, ami (még) él.

A pápalátogatás most talán kicsit kinyitotta a szívünket, és megmutatta, hogy mint Pál apostol mondja a korinthosziakhoz írt levelében, mi, emberek csak „tükör által homályosan” látjuk a teremtett világot, és pont a lényeget nem tudjuk, merjük, akarjuk észrevenni, pedig ez a lényeg nagyon egyszer?. Ennek bemutatására hadd osszam meg az olvasóval egy néhány évvel ezel?tti, a szó szoros értelmében „szürreális” élményemet, ami most hihetetlen er?vel tört fel újra bennem. Sok évvel ezel?tt az utcán összetalálkoztam Korniss Mihállyal, akinek azt a mondást tulajdonítják, hogy „mi sokkal jobban gy?lölünk titeket, mint ti minket”. Ám nem sokkal el?tte olvastam el azt a megrendít? Korniss-írást, amelyet a kutyája halála utáni gyászában írt, így legszívesebben odamentem volna hozzá, hogy átöleljem, osztozva e különös gyászban, amelyet már én is átéltem egyszer. Az ám, szólalt meg bennem a „józan” hétköznapi „üzemeltet?” lényem, de hát mi halálos ellenségek vagyunk, így aztán csak

mogorván eldörmögve valami köszönésfélét, mentünk tovább, mondanám, mindketten a biztos halálba.

S valahogy Vágó Istvánnak a pápalátogatás alatti hirtelen halála is egész más értelmet nyert. ?szinte szeretettel mondom, nyugodjék békében. Mi, „még él?k” pedig igyekezzünk okulni mindabból, amit magunkkal és egymással m?velünk. Hiába általtjuk magunkat, az egész emberi létezést átható, valóban megrendít? mélység? szellemi változás nélkül az ember nem tud megállni ezen az önfelszámoló lejt?n.

A pápalátogatás szellemi aurája a magyarságban biztosan elindította ezt a változást.

BogárLászló

A szerz? közgazdász

www.magyarhirlap.hu

Ajánló